

À LA CÉLEBRE T. A.

1.º

Atensió l's demano una miqueta,
Faránme lo favor vuy d' escoltar
Pues que porto al barret una historieta
Tres anys de passo fa y tinch q' abocar;
Y encara que no puch fer ho ab quarteta
Ni ab finura estremada en lo parlar,
Assegurar be puch q' agradará.
Tan sols perque es la historia de T. A.

2.º

En una gran Ciutat tota de mèl,
Que per titol se diu la Flor del Lliri
Ciutat que en tot l' ivern no s' veu l' Cel
Perque te molt mes prop lo Cementiri,
Surtí fa *dinou anys* un gros Estèl
Alumbrantne molt mes que si fos Ciri,
Estel, que hasta als Astrolechs n' admirá
Perque portaba al centro una T. A.

3.º

Y aquest Estel brillant y resplendent
Que de T. A. portaba l' noble ser,
Volguent donar á llum dols naixement
Tan dols que se n' parlés per l' Orbe enter;
Se ficá dintre un gran Establiment
Anomenát Llavors del Res Postér
Y com adroguereta allí hi deixá
Molt sucada de mèl una T. A.

4.º

Mes, ¿Que dich? Si adroguera no hu es pas,
Que es molt mes y molt mes segons se veu;
La T. A. perteneix á un altre brás
Mes alt que las campanas de la Seu,
Per so quant ella tinga que casars
L' vol de *vint mil naps*, nobble y hereu
Hereu que ab los diners conseguirá
Burlars' de l' Hereu T. perque es tan A.

5.º

Y es el motiu perque no s' quedá baix
Entre l' sucre l' morter pots y perola,
Perque si be totom, sab que renaix
Del Rebost de Palacio y la cassola,
Com ne suposan ya molt ple l' calaix
Y s' diu si li darán la guardiola,
Clar está que no l' vol de baixa má
Pues que ab aixó s' creu nobble la T. A.

6.º

Deu te salve T. A. plena de dols
Que pujabas l' escala tot llepant,
Ab aqueixos ulls teus mirali l' pols
Al pobre que sinch anys va suspirant:
Avuy gemega y plora com fan molts
Que no ls' mostras ya may al practicant,
Perque s' digni posa ls' cerca'ta má
Si es tant nobble l' seu brás com la T. A.

7.º

Y si dignes no son de ta nobblesa
Y ls' creus segons tu dius d' un altre bras,
Y gastar d' amagat vols la franquesa
Y en publich vols fer veurer no n' fas cas;
No permetis que t' donguin sa pobresa
Ni ls' enviis en cambi un cartipás,
Ni hi vaigis cuant no hu veigi la mamá
Ni en las cartas t' hi firmis per T. A.

8.º

No t' pensis q' ab aixó t' dich caprichosa
Ni variable, voluble ni coqueta,
Ni gormanta, pochos modos, ni orgullosa,
Ni poch seny, mol mimada, ni veleta;
Pues al contrari, t' dich: constant hermosa
Modesta y cariñosa y sensilleta;
Y que si be era car, molt me engrescá
Tas firmas que m' donabas ab T. A.

9.º

Per so yo las conservo ab tant gran gust,
Per so yo me les miro tot suvint,
Per so m' dona malicia tot lo in-Just,
Per so sempre que t' veig fa l' cor tint, tint,
Per so ni sols ni en publich so ab tu adust,
Per so mil desenganys yo estich sufrint,
Per so sempre ab molt gust se llegirá
Entre ls' amichs y amigas la T. A.

10.

Mes, Señors yo conech q' aqui me exalto
Yo veig que m' surto un poch del padellás,
Y si no se m' permet que fassi alto,
No podré prosseguir contant l' cas:
Perque en tocant l' asunto casi falto
O be per millor dir casi me n' vas,
En probas que l' meu cap se trastocá
Ab las cartas firmadas ab T. A.

11.

Es veritat que est asunto á mi m' ecsita
Y m' fa tornar talment com si fos boig,
Per so no hus contaré de cuan petita
L' historia de T. A. si no hus fa goig:
Sols de paso hus diré que en la cullita
Que tenia sembrada un home roig,
Dos Granets d' incens mascle s' hi encontrá,
Perque no fos axi pubilla la T. A.

12.

No obstant que poch li fa l' no ser pubilla
Mientras siga T. A. tant bona mossa
Q' aixó no s' pot negar, es grasa, brilla
Molt roiga, molt bufona, guapa y rossa:
Y encare que no siga única filla
S' diu si li darán tan bona bossa,
(No aquella que fugí y que no s' trobá,)
Sino un altre d' espressa per T. A.

13.

Calculin si será la bossa gran
Que per quatre familias ya s' espera,
Com es també molt cert q' hasta vindrán
Altres parents de terra forastera;
Entre ls' que ab parts iguals repartirán
De xinxons tota plena una caldera,
Y no obstant de donar al germá gran
De la part de la part, la part primera,
Encare ab tot aixó s' diu sobrará
Tota una sitja plena per T. A.

14.

Si, T. A., ya hu sabem que n' ets prou rica;
Ya hu sabem q' ets de un alta posició;
Ya hu sabem que feu correr que n' ets chica
Nascuda y feta espressa per l' Saló.
Mol be feu de tenir tanta palica,
Feu molt be de fer tanta ostentació
Y be feu perque axí se pescará
Algun *llubarro gros* per la T. A.

15.

Mes, filla: t' costará un poch d' agafals,
Si no t' han pres l' asqué y casibé l' fil
Mira quels peixos fan com ls' pardals
Que no n' pescarás un entre cent mil;
Y ab los desitgos pues que tens tan als
Farás com aquell gat ab lo pernil,
Y entre tant un que n' se te cridará:
Compreume per dos cuartos la T. A.

16.

Yo t' saludo T. A., T. A. immortal,
Yo t' saludo aquest any xexanta sis,
Yo t' saludo aquest any que al Carnaval
Ne surtirán com tu, dos mil, cent sis.
Sí; t' saludo y no m' vols... mes tan te val;
Com no soch del teu bras, deus ferho axis,
Pues si l' pescas ben rich, totóm dirá:
Salud, salud, salud, per la T. A.

17.

Y si es cert que te n' rius ab gran cachassa
Per sota de aquells risos tan rossets,
Prou podrás habent dat tanta carabassa (1)
A tants pobres hidalgos y ximplers:
Mes, noya, cassi estich que n' has fet massa
De aceptar de estos chichs tants regalets,
Massa has fet, com també massa s' farà
Donant sols per dos cuartos la T. A.

18.

Per lo tant, ya he acabat, ya hi ha prou fato
Poden buscar qui ls' conti lo demés
Perque conech señors que es molt barato,
Donar aquet romans per dos calés;
Que si á l' esquena de mí han rigut un rato,
Encare que soch ruch, també hu he entés
Y ls' dich molt francament que poch me fá
Tant sols parlin per tot de la T. A.

Quinquillaire. La Pobre Papellona.

(1) (Els á Tú.)